

Prasība, kas celta 2011. gada 2. decembrī — Sky Deutschland un Sky Deutschland Fernsehen/Komisija

(Lieta T-626/11)

(2012/C 49/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Sky Deutschland AG (*Unterföhring*, Vācija) un Sky Deutschland Fernsehen GmbH & Co. KG (*Unterföhring*) (pārstāvji — Rechtsanwältin A. Cordewener, F. Kutt un C. Jehke)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt atbildētājas 2011. gada 26. janvāra Lēmumu procedūrā par valsts atbalstu C 7/2010 (iepriekš CP 250/2009 un NN 5/2010) “KStG, Sanierungsklausel”;
- pakārtoti, iepriekš minēto lēmumu vismaz atcelt tiktāl, ciktāl tajā par labu uzņēmumiem, kas atrodas tādā pozīcijā kā pirmā un otrā prasītāja, netiek paredzēts uz tiesiskās palāvbības aizsardzības principu balstīts izņēmums no 4. un 5. pantā minētā atgūšanas pienākuma, proti, netiek paredzēts šādiem uzņēmumiem labvēlīgs pārejas tiesiskais regulējums;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas būtībā apgalvo:

- Atbildētāja apstrīdētajā lēmumā nepamatoti esot secinājusi, ka Vācijas likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli (KStG) 8c. panta 1a. punktā minētais “Sanierungsklausel” (noteikums par sanāciju) ir nelikumīgs valsts atbalsts saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Šajā ziņā prasītājas tostarp norāda, ka atbildētāja kļūdaini esot pieņēmusi, ka KStG 8c. panta 1a. punktam esot selektīva rakstura iezīmes un tas nav pamatots izņēmums no KStG 8c. panta 1. punktā nostiprinātā principa, saskaņā ar kuru komerciālas korporācijas nodokļu zaudējumi šīs korporācijas kapitāldaļu īpašnieku maiņas gadījumā, pastāvot zināmiem nosacījumiem, zūd. Prasītāju skatījumā KStG 8c. panta 1. punktu atbildētāja nepamatoti uztverot kā atbalsta vērtējumā nozīmīgu iekšēju atsaucē sistēmu.
- Attiecīgā atsaucē sistēma Vācijas tiesībās principā radot pagaidu zaudējumu pārrēķināšanas iespēju, kas izrietot no tā sauktā objektīvā neto principa. Prasītāju skatījumā šī

atsaucē sistēma tiekot apstiprināta ar KStG 8c. panta 1a. punkta noteikumu par sanāciju. Turklāt KStG 8c. panta 1. punkts nevarot attiecīgā atsaucē sistēma būt arī tādēļ, ka šī tiesību norma atbilstoši Vācijas Konstitūcijas prasībām ir pretkonstitucionāla.

- KStG 8c. panta 1a. punkts turklāt esot vispārīgs pasākums, kas iespējami ir labvēlīgs visiem zaudējumus cietušiem tirgus dalībniekiem un ar kuru labvēlīgi netiekot ietekmēta neviena noteikta tirgus dalībnieku grupa. Prasītāju skatījumā noteikumam par sanāciju līdz ar to nav selektīva rakstura iezīmes.
- KStG 8c. panta 1a. punkta noteikums par sanāciju esot pamatots ar Vācijas nodokļu sistēmas būtību un iekšējo uzbūvi, jo šī tiesību norma ierobežojot KStG 8c. panta 1. punkta zaudējumu atskaitīšanas ierobežojumu iedarbību. Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka KStG 8c. pants tā sākotnējā redakcijā esot pārāk plaši izvērstis ļaunprātības apkarošanas tiesiskais regulējums un ka vēlāka (retroaktīva) šīs tiesību normas papildināšana ar KStG 8c. panta 1a. punktu tikai mazinot KStG 8c. panta 1. punkta pārmērīgo regulējuma saturu un tiktāl atjauno vispārīgo pagaidu zaudējumu atskaitīšanu kā attiecīgo atsaucē sistēmu.
- Visbeidzot, prasītājas norāda, ka uz tām attiecoties tiesiskās palāvbības aizsardzība, jo atbildētājas nelabvēlīgais lēmums neesot bijis paredzams un atbildētāja neesot arī apšaubījusi līdzīgi strukturētu iepriekš spēkā esošu tiesību normu KStG 8. panta 4. punktā vecajā redakcijā, kā arī līdzīgus tiesiskos regulējumus citās dalībvalstīs.

Prasība, kas celta 2011. gada 2. decembrī — ATMvision/Komisija

(Lieta T-627/11)

(2012/C 49/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATMvision AG (*Salem*, Vācija) (pārstāvji — A. Cordewener, F. Kutt un C. Jehke, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt atbildētājas 2011. gada 26. janvāra Lēmumu procedūrā par valsts atbalstu C 7/2010 (iepriekš CP 250/2009 un NN 5/2010) “KStG, Sanierungsklausel”, (lietas nr. C(2011) 275);